

wych do posiadania znaczka służbowego, którego wzór określił Minister Komunikacji.

3. Minister Komunikacji określi w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac wzór umundurowania inspektorów gospodarki samochodowej, wzory odznak służbowych oraz warunki używania umundurowania i odzieży ochronnej.

4. Stosowanie przepisu ust. 1 może być rozciągnięte na nieetatowych inspektorów gospodarki samochodowej w trybie przewidzianym w ust. 3.

§ 11. Niezależnie od przepisów §§ 1—10, dotyczących usprawnienia organizacji i zakresu działania inspekcji gospodarki samochodowej, zobowiązuje się wszystkich ministrów i kierowników urzędów (instytucji) centralnych do usprawnienia gospodarki samochodowej w podległych im lub nadzorowanych jednostkach transportu samochodowego, w szczególności do spowodowania lepszego wykorzystania taboru samochodowego, sprawniejszej organizacji przewozów oraz wzmoczenia nadzoru nad tymi jednostkami.

§ 12. Przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej, z wyjątkiem przedsiębiorstw mu podległych,
- 2) jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Instytutu Geodezji i Kartografii oraz przedsiębiorstw podległych temu ministrowi,
- 3) zakładów karnych, aresztów śledczych, ośrodków przystosowania społecznego i zakładów dla nieletnich podległych Ministrowi Sprawiedliwości,
- 4) jednostek podległych Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 13. W § 6 ust. 3 pkt 2 uchwały nr 106 Rady Ministrów z dnia 19 maja 1967 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek taryfowych za przewozy środkami masowej komunikacji miejskiej dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) inspektorom gospodarki samochodowej na czas wykonywania inspekcji”.

§ 14. Minister Finansów przesunie z dniem 1 stycznia 1972 r. z działu 50, rozdział 5621 część 86 — „Transport i łączność” — do działu 91 „Administracja państwowa” — zgodnie z wnioskiem zgłoszonym przez Ministra Komunikacji — etaty osobowe i osobowy fundusz płac z przeznaczeniem na potrzeby Inspekcji z podziałem na województwa.

§ 15. Ilekroć w uchwale jest mowa o prezydium wojewódzkich rad narodowych, należy przez to rozumieć także prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 16. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Komunikacji, Ministrowi Finansów, innym zainteresowanym ministrom oraz prezidiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 17. Tracą moc:

- 1) uchwała Prezydium Rządu z dnia 14 grudnia 1950 r. w sprawie powołania inspektorów gospodarki samochodowej (Monitor Polski Nr A-133, poz. 1698),
- 2) uchwała nr 80 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1967 r. w sprawie przyznawania nagród pieniężnych inspektorom gospodarki samochodowej.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 marca 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

51

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 stycznia 1972 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 1968 r. w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płat-

niczych na cele prywatnego pobytu za granicą (Monitor Polski z 1968 r. Nr 54, poz. 389, z 1971 r. Nr 16, poz. 115, Nr 32, poz. 204 i Nr 60, poz. 404) skreśla się zdanie drugie.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrychowski

52

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 18 stycznia 1972 r.

w sprawie ustalenia kategorii potrzeb mieszkaniowych oraz kolejności i trybu ich zaspokajania przy przydziale mieszkań pozostających w dyspozycji rad narodowych i zakładów pracy.

Na podstawie § 1 ust. 5 i § 12 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1971 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań (Monitor Polski Nr 60, poz. 397) w porozumieniu

z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

I. Przydział lokali mieszkalnych pozostających w dyspozycji organów do spraw lokalowych prezydiów rad narodowych.

§ 1. 1. Lokale mieszkalne pozostające w dyspozycji rad narodowych przeznaczone są przede wszystkim dla osób pozostających w najtrudniejszej sytuacji materialnej.

2. Przydział lokali, o których mowa w ust. 1, położonych w miejscowościach objętych publiczną gospodarką lokalami może być dokonywany na rzecz osób:

- 1) zamieszkujących w lokalach położonych w budynkach zagrożonych zawaleniem lub podlegających rozbiórce w związku z inwestycjami rad narodowych oraz spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, jak również w lokalach podlegających przebudowie,
- 2) które utraciły mieszkania na skutek klęski żywiołowej,
- 3) zajmujących pomieszczenia nie nadające się do zamieszkania,
- 4) zajmujących pomieszczenia na terenie szpitali, szkół itp., nie przeznaczone na mieszkania służbowe,
- 5) zajmujących lokale nadmiernie zagęszczone,
- 6) niezbędnych w danej miejscowości ze względu na rodzaj wykonywanej pracy lub kwalifikacje zawodowe,
- 7) nie posiadających mieszkań, między innymi młodych małżeństw,
- 8) przekwaterowywanych w wykonaniu ostatecznych decyzji administracyjnych.

3. Lokale, o których mowa w ust. 1, mogą również być przydzielane absolwentom szkół wyższych w wypadkach określonych w § 22 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia (Dz. U. z 1972 r. Nr 2, poz. 9).

§ 2. 1. Osoby, których dochód łącznie z dochodem wszystkich wspólnie zamieszkałych członków rodziny przekracza wysokość określoną w § 10 ust. 1 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1971 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań (Monitor Polski Nr 60, poz. 397), zwanej dalej „uchwałą”, nie mogą otrzymać przydziału mieszkania pozostającego w dyspozycji organu do spraw lokalowych prezydium rady narodowej.

2. Osoby wymienione w § 1 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 8, które nie przystąpią do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego pomimo uzyskiwania dochodu przekraczającego wysokość określoną w § 10 ust. 1 uchwały, mogą otrzymać mieszkania pozostające w dyspozycji organów do spraw lokalowych prezydiów rad narodowych w zasadzie tylko ze starego budownictwa, nadające się do zajęcia ze względu na stan techniczny.

3. W razie konieczności dostarczenia lokali mieszkalnych osobom zamieszkałym w budynkach podlegających rozbiórce w związku z inwestycjami nie wymienionymi w § 1 ust. 2 pkt 1, jeżeli dochód tych osób:

- 1) przekracza wysokość określoną w § 10 ust. 1 uchwały, osoby te mogą otrzymać lokale w spółdzielniach budownictwa mieszkaniowego; w takich wypadkach inwestor obowiązany jest do przekazania spółdzielni budownictwa mieszkaniowego odpowiednich nakładów na zwiększenie planu budownictwa spółdzielczego,
- 2) nie przekracza wysokości określonej w § 10 ust. 1 uchwały, organ do spraw lokalowych prezydium właściwej rady narodowej przydziela tym osobom lokale dostarczone przez inwestora; odnosi się to również do osób wymienionych w pkt 1, które nie wyrażą zgody na przystąpienie do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, z tym że mogą one otrzymać lokale tylko ze starego

budownictwa; za zgodą prezydium właściwej rady narodowej inwestor zamiast dostarczenia lokali może przekazać temu prezydium odpowiednie środki finansowe i nakłady na rzecz zwiększenia planu budownictwa mieszkaniowego rady narodowej.

4. Zamiejscowi absolwenci wyższych uczelni zatrudnieni w zakładach pracy na podstawie umów przedwstępnych, umów o stypendia fundowane i skierowań do pracy, których dochód przekracza wysokość określoną w § 10 ust. 1 uchwały, mogą otrzymać mieszkania z budownictwa rad narodowych do czasu otrzymania mieszkania z budownictwa spółdzielczego.

§ 3. Organy do spraw lokalowych prezydiów właściwych rad narodowych powinny zapewnić mieszkania dla osób niezbędnych w danej miejscowości ze względu na rodzaj wykonywanej pracy lub kwalifikacje zawodowe (§ 1 ust. 2 pkt 6), jeżeli dochód tych osób nie przekracza wysokości określonej w § 10 ust. 1 uchwały; przepis § 2 ust. 1 nie ma jednak zastosowania do osób zwalnających całkowicie i w dobrym stanie technicznym dotychczas zajmowane mieszkanie w innej miejscowości do dyspozycji organu do spraw lokalowych prezydium właściwej rady narodowej bądź zakładu pracy.

§ 4. Ustalając kolejność przydziału mieszkań należy mieć na względzie, że pierwszeństwo w przydziale mieszkań mają osoby pozbawione mieszkań na skutek klęsk żywiołowych oraz zamieszkujące w budynkach przeznaczonych do rozbiórki. Przy ocenie pozostałych warunków mieszkaniowych wymienionych w § 1 należy brać pod uwagę standard zajmowanych pomieszczeń, stopień ich zagęszczenia, liczbę najemców lokalu, stan zdrowotny osób ubiegających się o przydział itp.

§ 5. Przepisy uchwały dotyczące wysokości dochodów oraz przepisy zarządzenia dotyczące kolejności przydziału mieszkań nie mają zastosowania w razie dokonywania przydziału mieszkań lub ich części na podstawie art. 35, 49 i 52 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227), art. 9 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 228) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie warunków przydziału i opróżniania mieszkań służbowych, właściwości organów w tych sprawach i trybu postępowania (Dz. U. Nr 24, poz. 152).

§ 6. Mieszkania, o których mowa w § 6 i 7 uchwały, przydzielane są przez spółdzielnie mieszkaniowe osobom skierowanym przez prezydium rad narodowych.

§ 7. 1. Przydział lokali mieszkalnych pozostających w dyspozycji rad narodowych następuje na rzecz osób objętych rocznymi listami ustalonymi przez prezydium właściwych rad narodowych.

2. Projekty list przydziału mieszkań podaje się do publicznej wiadomości przez wywieszenie ich na okres dwóch tygodni w siedzibach prezydiów właściwych rad narodowych miast (dzielnic, osiedli) w celu umożliwienia zgłoszenia do nich uwag lub zastrzeżeń.

3. Zgłoszone do projektów list uwagi i zastrzeżenia powinny być rozpatrzone przez prezydium rady narodowej, a osoby, które je zgłosiły, należy powiadomić o sposobie załatwienia.

4. Listy przydziału mieszkań powinny obejmować między innymi dane dotyczące dotychczasowych warunków mieszkaniowych, rodzaju budownictwa, w którym powinien nastąpić przydział (nowe lub stare), liczby osób, które mają być objęte przydziałem mieszkania.

II. Przydział lokali mieszkalnych pozostających w dyspozycji zakładów pracy.

§ 8. Przy określaniu kategorii potrzeb mieszkaniowych i kolejności ich zaspokajania należy uwzględnić zasady określone w §§ 9—13 przy jednoczesnym wzięciu pod uwagę specyfiki resortu.

§ 9. Mieszkania służbowe w budynkach wybudowanych po wejściu w życie uchwały w ramach zakładowego budownictwa mieszkaniowego powinny być przeznaczone przede wszystkim dla pracowników:

- 1) wchodzących w skład pogotowia produkcyjnego lub technicznego,
- 2) których charakter pracy wymaga zamieszkania w lokalu położonym w określonym budynku lub zespole budynków,
- 3) angażowanych w związku ze zwiększeniem zmianowości i uruchamianiem produkcji nowo wybudowanych i rozbudowywanych zakładów pracy,
- 4) zamiejscowych absolwentów wyższych uczelni, zatrudnionych w zakładach pracy na podstawie umów przedwstępnych, umów o stypendia fundowane i skierowań do pracy — do czasu otrzymania mieszkań z budownictwa spółdzielczego.

§ 10. Mieszkania wybudowane własnymi siłami zakładów pracy lub przy znacznym ich udziale, w ramach budownictwa własnego zakładów pracy, powinny być przeznaczone na poprawę warunków mieszkaniowych pracowników tych zakładów.

§ 11. Mieszkania wybudowane w ramach budownictwa rad narodowych dla zakładów pracy powinny być przeznaczone na:

- 1) mieszkania służbowe dla pracowników angażowanych w związku ze zwiększeniem zmianowości i uruchamianiem produkcji nowo wybudowanych i rozbudowywanych zakładów pracy,
- 2) mieszkania służbowe dla pracowników mieszkających w najtrudniejszych warunkach, między innymi młodych małżeństw nie posiadających własnych mieszkań,
- 3) lokale zastępcze przydzielane jako mieszkanie służbowe dla pracowników, którzy utracili uprawnienia do zajmowania lokali przydzielonych im ze względu na charakter pracy, oraz pracowników, którzy przestali wchodzić w skład pogotowia produkcyjnego lub technicznego (§ 9 pkt 1 i 2),
- 4) lokale zastępcze dla osób nieuprawnionych do zajmowania mieszkań służbowych, którym zakład pracy ma obowiązek dostarczenia lokali zastępczych, oraz dla osób zamieszkałych w budynkach ulegających rozbiórce w związku z inwestycjami tych zakładów pracy.

§ 12. Mieszkania w zakładowych domach mieszkalnych oraz w innych budynkach wybudowanych przed dniem wejścia w życie uchwały, w których lokale podlegają przydziałowi na mieszkania służbowe, przeznaczone są dla osób określonych w § 9 i § 11.

§ 13. 1. Przydział lokali mieszkalnych z budownictwa spółdzielczego dla zakładów pracy dokonywany jest w ramach liczby mieszkań określonych w porozumieniach zawieranych przez spółdzielnie z zakładami pracy i następuje na rzecz pracowników tych zakładów pracy.

2. Zakłady pracy, ustalając kolejność przydziału mieszkań dla poszczególnych pracowników, obowiązane są uwzględniać potrzeby mieszkaniowe związane ze zwiększeniem zmianowości i rozwojem produkcji tych zakładów oraz potrzeby związane z dotychczasowymi warunkami mieszkaniowymi pracowników, a w szczególności warunkami określonymi w § 1.

§ 14. 1. Przydział lokali pozostających w dyspozycji zakładów pracy następuje na rzecz osób objętych listami przydziału mieszkań, ustalonymi na podstawie rocznych planów poprawy warunków socjalnych załogi.

2. Projekty list przydziału mieszkań pracownikom wymienionym w § 3 ust. 2 pkt 1 i 2 uchwały ustalają kierownicy zakładów pracy, w pozostałych zaś wypadkach kierownicy zakładów pracy na wniosek rad zakładowych.

3. Projekty list przydziału mieszkań, jak też list osób, które mają być skierowane do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, powinny wskazywać w szczególności:

- 1) rodzaj budownictwa (własne ze wskazaniem okresu wybudowania budynku, budownictwo rad narodowych lub spółdzielcze dla zakładów pracy),
- 2) tytuł uzasadniający przydział w odniesieniu do mieszkań służbowych,
- 3) liczbę osób, dla których uwzględnia się powierzchnię mieszkalną, oraz wielkość proponowanego mieszkania.

4. Projekty list, o których mowa w ust. 2, wywiesza się na okres dwóch tygodni na terenie zakładu pracy w celu umożliwienia zgłoszenia do nich uwag lub zastrzeżeń.

5. Zgłoszone do projektów list uwagi i zastrzeżenia powinny być rozpatrzone:

- 1) przez kierownika zakładu pracy — w odniesieniu do pracowników wymienionych w § 3 ust. 2 pkt 1 i 2 uchwały,
- 2) przez kierownika zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową — w pozostałych wypadkach.

O sposobie załatwienia zgłoszonych uwag i zastrzeżeń należy powiadomić osoby, które je zgłosiły.

§ 15. W razie nieskierowania do spółdzielni osób uprawnionych do otrzymania mieszkań, o których mowa w § 13 ust. 1, w terminie wyznaczonym przez spółdzielnię, zakład pracy ponosi koszty utrzymania mieszkań do czasu skierowania tych osób. W razie nieskierowania uprawnionych osób przez okres dłuższy niż 3 miesiące od upływu wyznaczonego terminu spółdzielnia może mieszkania te przydzielić innym członkom, dostarczając zakładowi pracy w zamian inne mieszkania w późniejszym terminie.

§ 16. Umieszczenie na liście przydziału mieszkań ze spółdzielczego budownictwa dla zakładów pracy staje się bezskuteczne w razie rozwiązania stosunku pracy przed wydaniem przydziału mieszkania.

§ 17. 1. Jeżeli pracownik skierowany przez zakład pracy utracił członkostwo w danej spółdzielni lub zwolnił mieszkanie, zakładowi pracy przysługuje prawo skierowania innego pracownika w celu przydzielenia mu tego mieszkania.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje zakładowi pracy w razie:

- 1) zamiany mieszkań,
- 2) przydzielenia mieszkania zwolnionego na skutek ustania członkostwa osobie korzystającej z pierwszeństwa do przyjęcia do spółdzielni i uzyskania prawa do lokalu po byłym członku na podstawie art. 145 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61),
- 3) przejścia spółdzielczego prawa do lokalu na podstawie art. 147 ustawy o spółdzielniach i ich związkach.

3. Zwolnienie mieszkania uzyskanego przez członka w warunkach określonych w ust. 2 uprawnia zakład pracy do skierowania innego pracownika w celu przydzielenia mu mieszkania odpowiadającego kategorii mieszkania pierwotnie przydzielonego pracownikowi.

4. O utracie członkostwa i zwolnieniu lokalu w innych wypadkach niż określone w ust. 2 spółdzielnia zobowiązana jest zawiadomić zakład pracy. Dotyczy to również mieszkań wybudowanych przed dniem wejścia w życie uchwały w ra-

mach spółdzielczego budownictwa resortowego lub zakładowego.

§ 18. W razie opróżnienia mieszkania wybudowanego w ramach budownictwa rad narodowych dla zakładów pracy mieszkanie to pozostaje w dyspozycji zakładu pracy.

III. Przepisy końcowe.

§ 19. W celu prawidłowego ustalania warunków mieszkaniowych osób ubiegających się o przydział mieszkań i opiniowania wniosków tych osób powinny być powoływane zespoły społeczne złożone z aktywistów związków zawodowych, Frontu Jedności Narodu, przedstawiciele organizacji społecznych oraz zakładów pracy.

§ 20. Przez dochód netto rozumie się wynagrodzenie za pracę po potrąceniu podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne bądź rentę lub emeryturę. Jeżeli osoba oprócz wynagrodzenia za pracę (renty, emerytury) ma stałe

dochody z gospodarstwa rolnego lub innych źródeł, dochody te dolicza się do wynagrodzenia za pracę (renty, emerytury). Przez dochód z gospodarstwa rolnego uważa się dwukrotną przychodowość szacunkową z gospodarstwa określoną dla celów podatku gruntowego.

§ 21. Pomieszczenia nie nadające się do zamieszkania, pozostające w dyspozycji rad narodowych, powinny być po ich opróżnieniu zabezpieczone przez administrację domów przed samowolnym ich zasiedleniem i wykorzystane w miarę możliwości na punkty usługowe, warsztaty rzemieślnicze, pomieszczenia magazynowe itp. Do osób samowolnie zajmujących pomieszczenia nie nadające się do zamieszkania, lokale w budynkach podlegających rozbiórce lub inne lokale podlegające przydziałowi należy stosować przepisy art. 60 i 84 ust. 2 Prawa lokalowego.

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Gospodarki Komunalnej: Z. Drozd

53

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 18 stycznia 1972 r.

w sprawie zamiany lokali mieszkalnych.

Na podstawie § 17 ust. 4 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1971 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań (Monitor Polski Nr 60, poz. 397) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Centralnym Związkiem Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedmiotem zamiany mogą być lokale mieszkalne pozostające w dyspozycji rad narodowych, zakładów pracy i spółdzielni budownictwa mieszkaniowego.

2. Zamiana może polegać na zamianie lokali pomiędzy najemcami i członkami spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, jak również na dostarczeniu najemcy (członkowi spółdzielni) lokalu zamiennego przez jego dysponenta w zamian za lokal dotychczasowy.

3. W celu umożliwienia dostarczenia lokali zamiennych, szczególnie przy zamianach lokali o większej powierzchni użytkowej na lokale o mniejszej powierzchni, należy wydzielić w miarę potrzeby niezbędną na ten cel rezerwę mieszkań.

§ 2. Powierzchnia mieszkań uzyskiwanych w wyniku zamiany określana jest na podstawie obowiązujących zasad zasiedlania mieszkań. Jeżeli przydział lokalu uzyskiwanego w drodze zamiany następuje według normy powierzchni mieszkalnej, nadwyżka nie może stanowić odrębnego pokoju.

§ 3. 1. Uzyskanie w wyniku zamiany mieszkania o większej od dotychczas zajmowanej powierzchni użytkowej, pozostającego w dyspozycji rady narodowej, uzależnione jest od wniesienia wpłaty na rzecz miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego.

2. Wysokość wpłaty określa organ do spraw lokalowych w granicach stawek ustalonych w tabeli, stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia, biorąc pod uwagę wysokość dochodu i wartość użytkową uzyskiwanego lokalu.

3. Dokonanie wpłaty, o której mowa w ust. 1, może być rozłożone na dwanaście rat miesięcznych; o rozłożeniu na raty decyduje organ do spraw lokalowych prezydium rady narodowej.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób, których dochód łącznie z dochodem wszystkich wspólnie zamieszkałych członków rodziny nie przekracza 1.000 zł miesięcznie netto w przeliczeniu na jedną osobę.

5. W razie dokonania ponownej zamiany na mieszkanie o mniejszej powierzchni użytkowej wpłata podlega zwrotowi w wysokości odpowiadającej różnicy powierzchni tych mieszkań.

§ 4. 1. Osoby uzyskujące w wyniku zamiany lokal o większej powierzchni użytkowej, niezależnie od wpłaty za uzyskaną dodatkowo powierzchnię, ponoszą opłaty za urządzenia techniczne uzyskane w wyniku zamiany, których dotychczas nie posiadały, oraz uiszczają kaucję na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. W razie zamiany na mniejsze mieszkania, w którym nadwyżka powierzchni mieszkalnej stanowi co najmniej jeden pokój, najemca zwolniony jest z opłat za uzyskane urządzenia techniczne, a administracja domu nie może żądać odnowienia opróżnionego lokalu. Ponadto najemca zwolniony jest z obowiązku uiszczania kaucji w razie zamiany mieszkania o większej powierzchni mieszkalnej na mieszkanie o mniejszej powierzchni mieszkalnej, jeżeli przy najmie lokalu kaucji nie uiszczył.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do osób opróżniających mieszkania zajmowane dotychczas na podstawie spółdzielczego prawa do lokalu.

§ 5. Zakłady pracy, dokonując zamiany mieszkań służbowych zajmowanych przez pracowników, kierują się zasadami określonymi w zarządzeniu, z tym że przy zamianie takich mieszkań nie mają zastosowania przepisy § 3.

§ 6. 1. Zamiana lokali wymaga zezwolenia dysponentów lokali na jej dokonanie.

2. Zezwolenie na dokonanie zamiany powinno być udzielone we wszystkich wypadkach, gdy jest uzasadnione ze względu na słuszne interesy stron.

3. Za słuszne interesy stron, uzasadniające udzielenie zezwolenia na dokonanie zamiany, uważa się w szczególności:

- 1) opróżnienie części wspólnie zajmowanego lokalu,
- 2) występowanie nadwyżki powierzchni mieszkalnej w zajmowanych lokalach lub nadmiernego zagęszczenia lokali,
- 3) możliwość uzyskania w drodze zamiany mieszkania położonego w pobliżu miejsca pracy,